

podle Procházky jednak norma kreační, t. j. norma, která stanoví podmínky, za nichž vzniká norma odvozená, jednak realizovaná skutková podstata. Existenci předrozsudečné normy pak zjišťuje soudce v civilním sporu a ona je mu důvodem, proč ji deklaruje v rozsudku. Ježto v žalobě nutno k odůvodnění žalobní žádosti tvrditi určitý předprocesní právní stav, jest tato udánlivá existence či neexistence předprocesní právní normy důvodem žalobního návrhu, čili t. zv. žalobním důvodem. — Spisem byla obohacena naše procesualistická literatura o mnoho bohatých námětů ve spise obsažených, jakož i o soustavné a vynikající zpracování jedné z nejdůležitějších otázek civilního procesu. —kg.

Josef Pekař: České katastry 1654—1789 se zvláštním zřetelem k dějinám hospodářským a ústavním. — Praha. Historický klub. 1932. 2. vydání, ss. 363 in-8. Kč 60.—. — Historický klub vydal přetisk práce Pekařovy o českých katastrech, jež původně vyšla v Českém časopise historickém a pak ve značně obmezeném počtu (100) separát. otisků jež byly doplněny cenným ukazatelem. Pro vzácnost, s níž se zřídka objevovaly nejen na knihkupeckém trhu, nýbrž i v knihovnách, jest nové vydání vřele vítati. Nové vydání doplnil autor výňatkem své kritiky Plachtovy knihy o českých daních, jinak však není v něm změn, protože vydání bylo provedeno fotomechanicky. To je jediné, co kalí podstatně radost z nového vydání. Jestliže fotomechanická reprodukce je plně odůvodněna u obtížných edicí nebo u děl autorů již mrtvých, nelze souhlasiti s touto metodou tam, kde by bylo možno autorovi leckteré vývody znovu revidovati a pokud snad by si ani toho nepřál, aspoň doplniti novým materiálem literárním. Že tomu tak by bylo i v případě »Českých katastrů«, přiznal jednak Pekař sám některými odkazy v předmluvě, jednak se to dosvědčuje otiskem jeho kritiky knihy Plachtovy. Č a.

John Dewey: Demokracie a výchova. Přeložil J. Hruša. Laichterovy filosofické knihovny svazek 3. — 8°. — Stran 497. — Praha. — Jan Laichter. — 1932. — Výchova je eminentním problémem demokracie, je jedním z nejdůležitějších jejích předpokladů. Pocítujeme to denně. Slyšíme stížnosti na vady demokracie a zatím ty vady jsou v nás, v naší nedostatečné výchově, ve výchově, která sice v mnohých směrech vyniká nad výchovné metody jiných národů, avšak v jiných směrech zase je daleko za nimi, zejména pokud jde o některé hodnoty mravní, jako kázeň, vědomí zodpovědnosti, iniciativu, tedy vlastnosti, které jsou pro demokratické občany nezbytným předpokladem. Tento nedostatek je v prvé řadě vývojový. Byly-li určité pedagogické problémy u nás zanedbávány, stalo se tak proto, že praktický zájem na jejich uplatnění nebyl bohužel tak naléhavý. Teprve dnes, kdy máme mysliti a jednati nikoli pouze ve speciálních úsecích svého životního zájmu, nýbrž také s hlediska kolektivního celku, se tento nedostatek trapně projevuje. Pedagogie byla vždy silnou stránkou našeho národa, a proto jistě i tyto nedostatky brzy a úspěšně překonáme, musíme se však učit, neboť vedle vlastních špatných zkušeností jsou dobré zkušenosti cizí jistě nejlepší cestou k nápravě. Kniha Deweyova je klasickým dílem svého druhu. Snaží se o účelné vyrovnání praktické i mravní stránky výchovy, o její usměrnění tak, aby demokratickému myšlení nejlépe vyhovovala, aby byla jeho výsledkem, aby byla jeho harmonickou součástí. Překlad Hrušuv zachovává lapidárnost originálu. Publikací tohoto díla Laichterovo nakladatelství opět potvrdilo svou tradici a obohatilo náš literární trh o nové vynikající dílo. L.